

- ii. реалните доказателства, че разглежданите марки са съществували на пазара едновременно и мирно повече от десет години, без да е бил преявен иск за нарушение от встъпилите страни, което е сериозен показател за липсата на *вероятност* от объркване към релевантната дата.

В съответствие с това жалбоподателят иска от Съда: (1) да отмени решението на Общия съд по дело T-184/13 и да върне заявката на СХВП, така че ответникът да продължи производството; и (2) да присъди на жалбоподателя разносните в производството.

⁽¹⁾ ОВ L 78, стр. 1.

Преюдициално запитване от Raad van State (Белгия), постъпило на 17 юли 2015 г. — Hilde Orleans и др./Vlaams Gewest, встъпила страна: Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen

(Дело C-387/15)

(2015/C 354/20)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Hilde Orleans, Rudi Van Buel, Marina Apers

Ответник: Vlaams Gewest

Встъпила страна: Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen

Преюдициален въпрос

GRUP (Регионалният устройствен план) включва задължителни териториалноустройствени разпоредби, съгласно които развитието на територии (в частност за дейности във връзка с морски пристанища и водни басейни, логистични паркове, инфраструктура за водни пътища, както и пътна и транспортна инфраструктура), където се намират природни ценности (територии на тип естествено местообитание или естествено местообитание на даден вид, за който е предназначена съответната специална защитена зона), които са от значение за изпълнението на целите по опазване на съответните специални защитени зони, е възможно само след създаване на устойчиво местообитание в основните екологични зони (обособени като зони по Натура 2000) и след решение на фламандското правителство, взето въз основа на предварително становище от отговорния за опазване на природата фламандски административен орган — което следва да бъде част от заявление за издаване на разрешение за строеж за реализирането на посочените проекти — че устойчивото изграждане на основните екологични зони е успешно осъществено.

Могат ли тези териториалноустройствени разпоредби с предвиденото в тях позитивно изграждане на основна екологична зона да се вземат предвид при определянето на възможните значителни отрицателни въздействия и/или при извършването на оценка на въздействието по смисъла на член 6, параграф 3 от Директивата за местообитанията⁽¹⁾, или тези териториалноустройствени разпоредби могат да се разглеждат само като „компенсаторни мерки“ по смисъла на член 6, параграф 4 от Директивата за местообитанията, ако условията на тази разпоредба са изпълнени?

⁽¹⁾ Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109).